

[Victor Pürschel.]

sen). Jeg tror, at det paa en Række Punkter vil vise sig at være et teknisk set overordentlig vanskeligt Arbejde at administrere den kommende Rigsdag efter dette Forslag. Man tænke paa, hvilke Vanskeligheder vi allerede nu har for at faa Plan i Rigsdagsarbejdet! Hvor ofte har ikke den Klage lydt, at det er ikke muligt for en Rigsdagsmand at disponere over sin Tid, for man kan ikke faa at vide, hvad der skal ske, og hvornaar det skal ske, hvornaar der skal være Møde, og dette og hint. Og her skabes der altsaa Mulighed for, at Den Forenede Rigsdag kan sammenkaldes ind imellem det hele. Der kommer et Statslaan, som skal for i en Fart — det vælter hele Arbejdsplanen for den Uge, fordi de andre Ting ikke kan holde Møde i den Tid. Eller et Forslag gaar i Staa, og man ønsker det op i Den Forenede Rigsdag — saa væltes igen Arbejdsplanen. Det er min Overbevisning, at dette Apparat i Praksis vil vise sig at være ganske overordentlig vanskeligt at manøvrere med.

Det er sagt fra konservativ Side, at denne Grundlov skulde have en særlig Ævne til at bevirke, at de forskellige Dele af Befolkningen kan komme hinanden paa nærmere Hold. Det er mig ikke muligt at faa Kig paa, hvad det er for Bestemmelser, der i saa Henseende skulde være af Betydning. Naar Forfatningskampen er forbi, vil der efter min Mening være gravet et nyt og dybt Skel mellem Venstre og store Dele af Det konservative Folkeparti. Dette skyldes naturligvis ikke Fejl fra een Side alene — saaledes gaar det jo næsten aldrig her i Livet —, men der kan for mig ikke være nogen som helst Tvivl om, at en væsentlig Del af Ansvaret maa lægges paa den konservative Partifører paa Grund af hans Fejlgreb i Forfatningssagen. Jeg tror, at dette af mange Vælgere inden for begge Partier vil blive beklaget meget dybt. Det er min faste Overbevisning, at der hos Titusinder og atter Titusinder af Vælgere inden for disse to Partier er et inderligt Ønske om, at det maatte kunne lykkes at faa disse Partier til at samarbejde paa en fælles Linie mod det Ministerium, vi har i Øjeblikket.

Den konservative Ordfører vilde vide, hvad vi har foræret Ministeriet. Ja, den kommunistiske Ordfører har jo allerede besvaret dette Spørgsmaal. Han vil jo trods alle de Mangler, han fandt ved Forslaget, alligevel stemme for det og bringe sine Vælgere dertil. Han har jo, som han sagde, udmærket Kontrol med dem eller Føling med dem — jeg husker ikke nøjag-

tigt Udtrykket, men Meningen var, at han var i Stand til at bestemme, at her skulde de stemme for. Naar han gør det, er det naturligvis, fordi han anser det for at være i sit Partis Interesse, og hvor denne Interesse ligger, behøver vi jo ikke at dvæle længe ved.

Naar den konservative Ordfører saa sagde: Historien vil fastslaa, at de Konservative har faaet meget for at være med, saa tillader jeg mig at spørge, ikke fordi jeg venter at faa noget Svar: Kunde vi ikke faa oplyst, hvad det er, de Konservative har faaet, for man kan ikke se det af Forslaget? Der er mange, som efter forgæves at have søgt Forslaget igennem har spurgt, hvad det er, de Konservative har faaet.

Den konservative Ordfører talte om, at denne Forfatningspolitik fra Partiets Side var en Politik paa langt Sigt. Sigtet finder man maaske i den Sætning, der findes Sp. 3022, hvor der tales om det socialdemokratiske Manifest:

„Det, jeg læser i Manifestet, er, at hvis vi andre først faar Samling paa os selv, saa kan vi straks faa et meget stort Ord at sige, og — hvis Verdensudviklingen under vort Land Fred og Arbejdsro — inden længe det afgørende Ord at sige, og dette anser jeg ikke blot for muligt, men ogsaa for nødvendigt for vort Lands Skyld.“

Ja, det er muligt, at der ligger et Program i disse dunkle Ord, men jeg kunde godt lide at vide, hvad Meningen er med det. Jeg spurgte mig selv, om Meningen var den, at det nationale Samvirke eller Samarbejde, som den konservative Ordfører ogsaa talte om — jeg husker ikke nøjagtigt Udtrykket, jeg tror, det var nationalt Samarbejde —, og det Folkefællesskab, som blev nævnt i den Forbindelse, skulde være et Samvirke med Socialismen. I saa Fald maa jeg erklære mig for afgjort uenig med ham, idet jeg mener, at det rigtige, det, der skal skabes her i Landet, er et Samvirke med Socialismen, naturligvis ikke mod de socialdemokratiske Vælgere, som man undertiden forsøger at give det Udseende af, vi skulde mene, men mod de socialistiske Ideer og mod den Socialisering, som Statsministeren Gang paa Gang erklærer er hans Endemaal.

Jeg skal sige med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag, at nogle af dem er afgjort Forbedringer, men jeg anser i det hele taget Forslaget for saa ringe, at disse Forbedringer ikke har nogen Interesse for mig, og derfor agter jeg ikke at deltage i Afstemningen om disse, og jeg agter ved den endelige Afstemning om dette Forslag